

# GONIEC KRAKOWSKI

**CENY OGŁOSZENI:** Po tekście 1 mm 1 w szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok III.

Nr. 84.

Kraków, czwartek 10 kwietnia 1941 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

## Ataki niemieckiego lotnictwa na twierdze i lotniska jugosłowiańskie

### Kilkaset samolotów bojowych bombardowało Anglię.

Berlin, 9 kwietnia. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Mimo licznych trudności terenowych i zniszczenia dróg, atak wojsk niemieckich na froncie serbskim i greckim przeciwko zaciętemu nieprzyjacielskiemu oporowi był skutecznym kontynuowany.

Lotnictwo zaatakowało wczoraj, mimo niekorzystnej pogody, falami wojskowe obiekty twierdzy Belgrad bombami rozpryskującymi i zapalającymi. W hangarach i urządzeniach głównego dworca powstały nowe wielkie pożary. Ataki formacji nurkowych i niszczycielskich kierowane były na nieprzyjacielskie lotniska w Serbii. — Zniszczono przytem 32 samoloty na ziemi, a dwa dalsze samoloty ciężko uszkodzono. W rejonie Sawy samoloty bojowe zniszczyły mosty kolejowe, dworce i tory kolejowe, oraz uzyskały silne trafienia w pociąg transportowy i z zaopatrzeniem.

W rejonie Ueskub formacje lotnictwa zwalczały kolumny piechoty i samochodowe przez zrzućenie bomb rozpryskujących i brzoń pokładową.

Samoloty myśliwskie zestrzeliły w dniu wczorajszym w rejonie południowym 20 nieprzyjacielskich samolotów. Jeden z samolotów typu „Brietoi-Bienheim” zdolano zmusić do lądowania w wschodniej Styrii. Lotnictwo przeprowadzało w dniu 7 kwietnia dalszą walkę z najsilniejszymi siłami przeciwko Wielkiej Brytanii i brytyjskiej żegludze. Na obszarze morskim dookoła wyspy brytyjskiej zatopione zostały wczoraj za dnia dwa okręty transportowe, pojemności ok. 8.000 ton, trzy dalsze wielkie okręty ciężko uszkodzono.

Kilkaset samolotów bojowych przeprowadziło ostatniej nocy potężne ataki na liczne, ważne ze względów obywatelskich w Wielkiej Brytanii. U ujścia Clyde, pod Glasgow, dwa miasta portowe ze znacznymi urządzeniami, warsztatami i urządzeniami do lądowania zostały skutecznie obrzucone bombami rozpryskującymi i zapalającymi. Dalsze cele ataków były porty Bristol, Liverpool, Ipswich i Harwich. Jeden z samolotów pojedynczych w śmiałym ataku zaatakował zakłady brytyjskiego przemysłu lotniczego w Anglii środkowej bombami rozpryskującymi i zapalającymi. Zaobserwowano silne pożary w halach montażowych.

Nieprzyjaciel ograniczył się za dnia do pojedynczych nalotów nadbrzeżnych na obszarne obszary. Ostatniej nocy nieprzyjacielskie samoloty zrzucały bomby rozpryskujące i zapalające na północno-niemiecki teren przybrzeżny, na kilka miejscowości. Trafily one w dzielnicę mieszkaniową pewnego północno-niemieckiego miasta. Powstałe pożary zdołano szybko ugasić. W lnszej miejscowości nadbrzeżnej uszkodzone zostały również bombami rozpryskującymi domy mieszkalne. Wśród ludności cywilnej powstały straty w zabitych i rannych.

Podczas tych ataków nieprzyjaciel stracił osiem samolotów, z czego pięć zostało zestrzelonych przez nocnych myśliwców, jeden przez artylerię przeciwlotniczą, a dwa przez artylerię marynarki.

Łączne straty nieprzyjaciela w dniu wczorajszym wynoszą 63 samoloty. Cztery samoloty niemieckie zaginęły.

### Włoski komunikat wojenny.

Rzym, 9 kwietnia. Włoski komunikat wojskowy z wtoru brzmi następująco: Główna kwatery armii włoskiej komunikuje:

W Albanii na froncie jugosłowiańskim akcje wysuniętych elementów. Na froncie greckim wojska włoskie na odcinku IX armii odparły lokalne ataki. Wzięto do niewoli jeńców. Włoskie lotnictwo obrzuciło bombami rozpryskującymi nieprzyjacielskie stanowiska.

Samoloty niemieckiego korpusu lotniczego zaatakowały w dn. 6 bm. skutecznie składy amunicji i koncentracje wojska na terenie jugosłowiańskim. Podczas tej akcji trzy nieprzyjacielskie samoloty zostały zestrzelone, a dalszych 17 zostało zniszczonych na ziemi.

W Cyrenajce włosko-niemieckie pancerny

ne i zmotoryzowane siły zbrojne, po przełamaniu silnego nieprzyjacielskiego oporu, obsadziły Barce i Tocra. Ofensywa postępuje naprzód.

W nocy na 7 kwietnia angielskie samoloty zaatakowały Trypolis. Trafione zostały szpitale i domy mieszkaniowe. Jest je-

den zabity i kilku rannych. Angielskie samoloty we wczesnych godzinach porannych 7 kwietnia zbombardowały kilka miejscowości na wyspie Rhodos. Niema żadnej szkody.

Z Afryki wschodniej niema nic szczególnego do zakomunikowania.

## Rząd jugosłowiański opuścił Belgrad.

Lndyn, 9 kwietnia. Agencja Reutersa donosi, iż rząd jugosłowiański opuścił Belgrad, udając się do nieznanej miejscowości.

Jak angielskie biuro informacyjne w związku z tem donosi, stolice Jugosławji opuścił również brytyjski poseł Campbell wraz z personelem poselstwa i obecnie przebywa „gdzieś w Jugosławji”, w bezpiecznym miejscu.

Z urzędowych kół Włchy dowiadują się, że poseł francuski w Belgradzie, Gaston Maugras, wraz z jednym attache opuścił Belgrad.

Tem samem potwierdza się wiadomość, że rząd jugosłowiański opuścił już Belgrad.

### Telekomunikacyjne połączenia z Belgradem zerwane.

Sztokholm, 9 kwietnia. Londyński korespondent „Göteborgs Posten” donosi, że radiostacja belgradzka milczy w dalszym ciągu od niedzieli, kiedy przerwała swoje audycje.

Z Zurichu i Nowego Jorku nadeszły do Londynu wiadomości, według których telefoniczne i telegraficzne połączenia z Belgradem od niedzieli zostały całkowicie przerwane.

### Atak powietrzny na Sofję.

Sofja, 9 kwietnia. Bułgarska służba obrony przeciwlotniczej komunikuje w dniu 7 kwietnia:

„W nocy na 7 kwietnia obce samoloty dokonały ataku na Sofję. Zrzucono 20 bomb wybuchających i zapalających, z czego cztery nie eksplodowały. Niestety było kilka osób zabitych i rannych. Ofiarom pospieszono z natychmiastową pomocą. Kilka budynków i jedna szkoła zostały trafione”.

### Bułgaria nie zapomni swych ofiar.

Sofja, 9 kwietnia. Prasa bułgarska potępia w najostrzejszych słowach angielsko-jugosłowiańskie ataki powietrzne na obiekty niewojskowe w miastach bułgarskich.

## Minister rumuński o stanowisku Jugosławji.

Bukareszt, 9 kwietnia. Minister rumuński prof. Crainic oświadczył w poniedziałek wieczór wobec przedstawicieli prasy zagranicznej, że Jugosławja stała się ofiarą polityki angielskiej.

Rumunja niema żadnego wytłumaczenia dla niczem nieusprawiedliwionych ataków armji jugosłowiańskiej na terytorjum rumuńskie i lotnictwa jugosłowiańskiego na rumuńskie miasta. Prasa rumuńska zachowywała jak najdalej idącą powściągliwość w odniesieniu do wypadków w Jugosławji.

Minister przypomniał, że naród rumuński był stale wyszydzany w jugosłowiańskich podręcznikach szkolnych i że liczna rumuńska mniejszość narodowa w południowej Słowenji była zawsze uciskana, mimo, że Serbowie w rumuńskim banacie

Dziennik „Westnik na Westnizite” pisze, że ataki te wywołały wśród ludności bułgarskiej uczucia głębokiego oburzenia. Bułgaria uczyniła wszystko, aby utrzymać przyjaźń z Jugosławją i dochować wierności bułgarsko-jugosłowiańskiemu układowi przyjaźni z roku 1937. Jeszcze dziś utrzymuje ona dobre sąsiedzkie stosunki. Jugosłowiańskie siły powietrzne w toku swoich działań bojowych przeciw terytorjum bułgarskiemu atakowały nie niemieckie obiekty wojskowe, lecz bułgarskie miasta i spokojnych obywateli bułgarskich. Bułgaria oplakuje swoje ofiary, ale nigdy ich nie zapomni.

Przewodniczący sofijskiego związku dziennikarzy Belozeff, pisząc w tym samym dzienniku na temat wojny na Bałkanach, stwierdza m. in.: „Po przewrocie w Jugosławji stało się jasnym, że wojna pomiędzy Niemcami i Jugosławją jest nieunikniona. Stało się faktem nie ulegającym wątpliwości, iż w Jugosławji doszli do władzy otwarcie wrogowie Niemiec, którzy jugosłowiańskie siły wojskowe postawią do dyspozycji Anglików. Jugosławja rzuciła się w odmety awantury, której skutki może jeszcze poczuć na sobie.

### Pierwsza partja serbskich jeńców wojennych przybyła do Sofji.

Sofja, 9 kwietnia. Do Sofji przybyli pierwsi serbscy jeńcy wojenni.

Bułgarski dziennik „Duma” stwierdza, iż ich wygląd był pożałowania godny. Byli oni przerażeni, a na ich bladych twarzach malowało się wyczerpanie. Wielu z pośród nich znajdowało się jeszcze pod wrażeniem potwornych ataków nurkowych, oraz wojsk pancernych.

Dziennik wspomina, że gdy jeńcy oddali broń, niemieccy żołnierze udzielili im pierwszej pomocy sanitarnej, a następnie zostali zaprowadzeni i przewiezieni na tyły. Ze słów jeńców wynika, iż skutki akcji samolotów nurkowych wywarły na żołnierzach potworne wrażenie. Już po pierwszym ataku wszystkie linje obronne i obiekty serbskiej komendy wojskowej uległy zniszczeniu.

## Minister rumuński o stanowisku Jugosławji.

Bukareszt, 9 kwietnia. Minister rumuński prof. Crainic oświadczył w poniedziałek wieczór wobec przedstawicieli prasy zagranicznej, że Jugosławja stała się ofiarą polityki angielskiej.

Rumunja niema żadnego wytłumaczenia dla niczem nieusprawiedliwionych ataków armji jugosłowiańskiej na terytorjum rumuńskie i lotnictwa jugosłowiańskiego na rumuńskie miasta. Prasa rumuńska zachowywała jak najdalej idącą powściągliwość w odniesieniu do wypadków w Jugosławji.

Minister przypomniał, że naród rumuński był stale wyszydzany w jugosłowiańskich podręcznikach szkolnych i że liczna rumuńska mniejszość narodowa w południowej Słowenji była zawsze uciskana, mimo, że Serbowie w rumuńskim banacie



Mapa Bałkanu.

### Sztokholmski dziennik

#### o wydarzeniach na Bałkanach.

Sztokholm, 9 kwietnia. „Svenska Morgenbladet” w artykule wstępnym na temat wydarzeń na południowym wschodzie pisze, iż kanclerz Hitler dał krokowi Niemiec przeciwko Atenom i Belgradowi całkowicie niezaprzeczalne uzasadnienie. Bałkan stał się terenem wypadowym dla wojsk greckich, wobec czego Niemcy nie mogły się tej sytuacji dłużej bezczynnie przyglądać. Sztokholmski dziennik pisze dalej, iż rzadko się zdarza, aby tego rodzaju wybitnie strategiczny atak posiadał lepsze podstawy, jak ostatnio na Bałkanach.

### Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Anglią i Węgrami.

Budapeszt, 9 kwietnia. Poseł angielski w Budapeszcie, Owen St. Clair Malley, zakomunikował węgierskiemu premierowi i ministrowi spraw zagranicznych Bardossy'emu, że Wielka Brytania zrywa stosunki dyplomatyczne z Węgrami. Poseł angielski prosił o możliwie szybkie wystawienie mu paszportów.

### Współpraca jugosłowiańsko-angielska.

Nowy Jork, 9 kwietnia. O współpracy Anglii ze sprawcami przewrotu w Jugosławji dobitnie świadczy treść depechy United Press z Londynu, według której w tamtejszych dobrze poinformowanych kręgach mówiono o tem, jakoby jugosłowiański sztab generalny miał być poinformowany o planach brytyjskich na temat przyszłych wydarzeń.

### Przygotowania wojskowe Anglii na terenie Grecji.

Sztokholm, 9 kwietnia. Jak donosi z Londynu korespondent dziennika „Aftonbladet”, w neutralnych dyplomatycznych kręgach w Londynie mówi się jakoby codziennieopuszczało Afrykę 5 angielskich okrętów z transportami wojsk i materiału wojennego, które przybywają do Grecji.

Neutralni dyplomaci mieli pozatem oświadczyć, iż brytyjskie wojska miały być wysłane do północnej części Grecji, gdzie obsadzić miały linje, poczynając od portowego miasta Volo nad morzem Egejskim, a na zachodnim wybrzeżu, naprzeciw wyspy Korfu skończywszy. Wszystkie hotele w południowej Grecji zostały od dłuższego czasu zarezerwowane na rachunek brytyjskiego sztabu, a przeznaczone jako kwatery dla wyższych oficerów.

### Grecy domagają się odwołania Nowozelandczyków.

Ankara, 9 kwietnia. Według ostatnio nadeszłych wiadomości na macedońskim odcinku frontu miało dojść do nieporozumień między wojskami nowozelandzkiemi a greckimi.

Nowozelandczycy mieli otworzyć ogień na Greków, którzy rozpoczęli marsz celem obejścia doliny Struma, co jednak zostało uznane przez Nowozelandczyków za odwrót bez walki. Od strzałów żołnierzy nowozelandzkich zginęło 40 żołnierzy greckich, wielu zostało rannych.

Dowództwo greckiego odcinka widziało się zmuszone, celem uniknięcia dalszych nieporozumień z Nowozelandczykami, a niezwykle podnieconymi skutkiem ostatnich zajęć z Grekami, do żądania odwołania Nowozelandczyków.





# Slepa uliczka.

Sztokholm, 9 kwietnia. Znanymi angielski autor wojskowy, kapitan Lidell Hart, już 21 marca rozważał na łamach „Daily Mail” wojskowe znaczenie akcji brytyjskiej na Bałkanach.

W tym artykule, po wstępnych uwagach, poświęconych przede wszystkim obrazowaniu strategicznym i geograficznym warunków sytuacyjnych, Lidell Hart stawia pytanie: „Co może Hitler zyskać przez swoje zwycięstwo w Grecji?”

Pozornie Grecja pod względem geograficznym jest ślepa uliczka i wielu nie pojmują, jakie korzyści może dać wkroczenie do Grecji takiej potęgą lądową, jak Niemcy. Obserwując powierzchownie, zwycięstwo nad Grecją nie może mieć żadnego decydującego znaczenia dla przebiegu wojny. Kapitan Lidell Hart ostrzega przed akcją brytyjską na Bałkanach, ponieważ Anglia może być ponownie napiętnowana jako wróg pokoju europejskiego. Ponadto Anglia może zostać pozbawiona swego ostatecznego oparcia na kontynencie europejskim.

„Z drugiej strony jednak — pisze dalej Lidell Hart” — może dojść w Macedonii do rozbitcia potęgi brytyjskiej. Jeżeli nie wysłamy żadnych wojsk — oświadcza on w dalszym ciągu — to wówczas zostanie zachwiane zaufanie w nasze siły i nasze dobre chęci w kierunku poparcia naszych sprzymierzonych. Jeżeli natomiast wysadzimy tam wojska, to Hitler może uzyskać szansę powrotu do nas Dunkierki.

„Im więcej sił angielskich ściga się nad morze Egejskie, tem bardziej wzrastają widoki zwycięskiego ataku na samą Anglię. Im więcej wojsk wysyła się z Anglii na Daleki Wschód, tem większy staje się tonaż okrętowy, potrzebny dla ich zaopatrzenia i utrzymania w należytym stanie i tem mniejsza staje się liczba okrętów, stojących do dyspozycji dla zaopatrzenia macierzy angielskiej”.

Artykuł, który ukazał się jeszcze w dniu 21 marca, a napisany został jeszcze wcześniej, czyni wrażenie precyzyjnego wolańia o pomoc człowieka, który widzi zbliżające się nieszczęście. Zdaniem artykułu, iż Anglia może się narazić na opinie macielki pokoju europejskiego, o ile wysła wojska na Bałkany, znalazło potwierdzenie szybciej, niż tego obawiał się Lidell Hart.

# Głosy ostrzeżenia.

Nowy Jork, 9 kwietnia. Delegaci z 43 stanów amerykańskich przyjęli rezolucję, wyrażającą żądanie, aby Stany Zjednoczone bezwarunkowo prowadziły politykę pokoju. Rezolucja zarzuca Rooseveltowi i Willkie złamanie swych przyrzeczeń wyborczych co do utrzymania Stanów Zjednoczonych zdala od wojny „cynicznymi słowami i czynami”. Dalej rezolucja domaga się skończenia z „sojuszem wojskowym z Imperjum brytyjskim”, a przede wszystkim zakazu wystąpienia na morze amerykańskich konwojów morskich.

Na pewnym masowym zebraniu w Cleveland również senator Wheeler ostrzegał przed zastosowaniem konwojów amerykańskich. Jak słysząc, konwoje takie mają być w najbliższym czasie wysłane tytułem próby do Ameryki południowej lub Afryki południowej. O ile społeczeństwo amerykańskie nie zaprotęstuje wówczas zbyt poważnie, konwoje takie wysłano do strefy wojennej. Wtedy potrzeba jeszcze tylko wymiany strzałów, a Stany Zjednoczone znajdą się w stanie wojny.

Przechodząc do zmiany zapamiętywań w Willkie’go, senator Wheeler oświadczył, że w okresie wygłaszania swoich przemówień wyborczych, w których czynił on obietnice pokojowe, uważany był Willkie za narzędzie Wallstreet. Dziś natomiast, kiedy Willkie o swoich przyrzeczeniach pokojowych wyraża się, iż były to tylko mowy przedwyborecze, Roosevelt nazywa go wielkim patriotą.

# Manifestacje wierności dla Mussoliniego.

Rzym, 9 kwietnia. Patriotyczne manifestacje, jakie w ubiegłym poniedziałek odbyły się we wszystkich większych miastach włoskich, z powodu walki z Jugosławia, powtórzyły się w ubiegły wtorek w znacznie większych rozmiarach.

Ulicami Rzymu przeszły pochody tłumów, które niosły transparenty z napisami: „Niech żyje król! Niech żyje Duce! Niech żyje armia!” Te spontaniczne manifestacje osiągnęły swój punkt kulminacyjny na Piazza Venezia.

Na skutek burzliwych owacji wieloty siecnej masy ludzkiej, jaka zebrała się przed historycznym pałacem, na balkonie ukazał się Mussolini, aby pozdrowić tłumy, które przyjęły go huraganem okrzyków. Mussolini musiał jeszcze raz ukazać się nieprzebranym tłumom ludzkim, aby podziękować za manifestację wierności i dopiero wówczas wielki plac zwolna pustoszał.

# Coraz większe straty okrętowe.

Sztokholm, 9 kwietnia. Brytyjski minister żeglugi Ronald Cross oświadczył w wywiadzie, udzielonym bawiącemu w Londynie sprawozdawcy szwedzkiego organu rządowego „Social-Demokraten”, że straty Wielkiej Brytanii w okrętach już teraz przybrały przerażające rozmiary.

Anglia musi się liczyć z dalszymi ciężkimi stratami w flotach. Celem możliwego wyrównania tych strat, brytyjskie ministerstwo żeglugi oparło całe swoje nadzieje na zdolności produkcyjnej Stanów Zjednoczonych. Swoje nadzieje uzasadnia minister żeglugi tem, że straty floty brytyjskiej są większe, niż wynosi ilość nowozbudowanych okrętów.

Cross przyznał, że tempo wyładowywania okrętów w portach angielskich pomimo wszelkich dyskusyj parlamentarnych jest w dalszym ciągu niezadawalające. Powody tego opóźniania tempa podaje „Times” wytaczając niezwykle wymowne skargi z tego powodu, że „niemieckie ataki powietrzne zbyt często przeszkadzają

zarówno w dzień jak i w nocy przy pracach w portach”.

Prasa manilska stojąca zupełnie pod wpływami angielskimi, przy każdej sposobności zaprzecza sukcesów niemieckiej przeciwblokady. W przeciwstawieniu do tego pewien kupiec chiński, mianowicie dostawca chmielu do żydowskiej firmy Landauer w Londynie, oświadczył, że na 9 transportów okrętowych wysłanych w ciągu ostatnich 12 miesięcy do Anglii, firma Landauer zaksięgowała dotychczas najdejsie zaledwo dwóch.

Pozatem do Manili nadechodzą okręty coraz rzadziej tak, że jedno towarzystwo handlowe po drugim jest zmuszone do wycofywania swoich ogłoszeń w dzielnicy reklamowej czasopisma „Manila Daily Bulletin”. Wynikłe wskutek tego wolne miejsce w tem wydawnictwie obraca się na reklamę wystawy kwiatowej, zorganizowanej na akcję pomocy dla ludności angielskiej cierpiącej na wskutek wojny.

# Zacięta walka o ufortyfikowaną górę.

Jeden z niemieckich sprawozdawców wojennych opisuje zdobycie silnie ufortyfikowanego stanowiska greckiego przez niemieckich strzelców górskich. Interesujący ten opis zamieszczamy poniżej. (Red.)

Na granicy burgarsko-greckiej, 6 kwietnia o świcie.

Dowódca oddziału szturmowego pionierów, młody porucznik, wypinał się kilka metrów w górę, które jego i jego ludzie dzielili od posterunków greckich. Ma on oddać pierwszy strzał i tem samem otworzyć walkę na jednym odcinku o grecką ścianę fortyfikacyjną. Fort, który zagradzał drogę jedynej wąskiej ścieżce, musiał zostać najprzód zdobyty.

Teraz ludzie są już na górze. Strzały przerywają ciszę świtu. Z rozrywającym uszy hukiem ładunki dynamitu zrywają zasieki z drutu. Później padają granaty ręczne. Warta grecka bronii się. Większy ładunek kładzie kres jej oporowi. W kilka minut później pionierzy górscy atakują gólabie leżący rów strzelecki. Równocześnie inny oddział wypadowy zdobył drugi fort na tej samej wysokości. Teraz niemieccy żołnierze spieszą w dół, aby zaatakować dalsze fortyfikacje. Młody porucznik, który dał znak do ataku, zostaje zniesiony w dolinę. Otrzymał postrzał w nogę.

W międzyczasie artylerja przeciwlotnicza i przeciwpancerna wzięła pod ogień ze wzniesienia forty stożka wysokości ponad 1.800 m. To jest właśnie ufortyfikowana góra, podpora całego systemu obronnego. Naliczono na niej co najmniej 25 małych i dużych fortów. Z tego powodu nazywano tę górę „górką twierdzą”.

Drugi strzał był celny. Nawet i bez szkół można było rozpoznać ślady pocisków apmatnich. A potem rozpoczął się połączony ogień ciężkich dział i moździerzy. Wyrwa koło wyrwy. Kilka fortów rozpadło się. Grecy odpowiedzieli ogniem karabinów maszynowych, wysyłając także żelazne „pozdrowienia” artyleryjskie.

Nagle rozległ się brzęk motorów pod błękitnym niebem. Pojawiły się samoloty nurkowe. Właśnie ukazało się słońce w

krwawo czerwonej poświacie, gdy samoloty wyjąc nurkowały w dół. Straszliws detonacje wypełniły cichs zamczyska doliny pogórza. Góry zdrząły. Po drugiej stronie na szczycie tryskają potężne czarne fontanny ziemi. Kawalki drzew i kamienie przelatują w powietrzu.

Szaro-brązowe kłęby dymu osłoniły całą górę. Niektóre z fortów rozpadły się całkowicie. Inne trzymają się jeszcze i nurkowie muszą w kilku falach zrzucić swoje śmiertelne ciężary. Także i bombardowanie niemieckiej artylerji staje się silniejszym. Całymi godzinami powietrze drży i brzęczy od pocisków.

Na prawym stoku góry kule świetliste dają znak, że pionierzy i strzelcy dokonali dzieła. Artylerja górską ostrzeliwuje obecnie pokryty śniegiem grzebień sąsiedniej góry, wysokości ponad 1.500 m. Grupy szturmowo wbiegają na „górką twierdzą”.

Okazuje się, że mimo długiego bombardowania liczne forty jeszcze stoją. Grecy bronią się zawzięcie, ogień ich karabinów maszynowych staje się silniejszy. Ich ciężka artylerja zdaje się cofnąć się, gdyż później nadlatują liczne ciężkie pociski. W największym trudzie strzelcy muszą wywalczyć fort po forte. Krótkie, gorwono-żółte płomienie ognia pozwalają wnioskować, że działają tam straszliwe miotacze ognia.

Pionierzy jednak nie mogą sami wszystkiego dokonać. Znowu muszą grzmieć armaty piechoty, działa przeciwpancerne i moździerze. Wreszcie, gdy ogień został przerwany, widzimy niemieckich żołnierzy na szczycie „twierdzy górskiej”. Ale tu i ówdzie natrafiają na opór, aż wreszcie i ten ustaje.

Była to twarda walka. Nawet zar słonica nie zdołał przytłumić rozmachu ataku. Mimo nocy spędzonej na warcie, mimo olbrzymiego fizycznego wysiłku, jakiego wymaga walka w górach, nikt nie zaznał wypoczynku. I podczas gdy samoloty nurkowe nalatują na coraz to inne obiekty, wojska maszerują dalej w kierunku nizin Struma, tak ważnej ze względów strategicznych.

# Gorączkowe przygotowania obronne w Atenach.

Berno, 9 kwietnia. W Atenach przeprowadza się obecnie w największym pośpiechu nowe wojskowe zarządzenia. Władze miasta Aten zmobilizowały wszystkich murarzy, cieśli i robotników budowlanych, polecając im wybudowanie nowych, głębszych schronów przeciwlotniczych.

Jak donosi „Echange”, na ulicach wykopano rowy, celem osłony przeciwko nalotom. Organizacje młodzieżowe i męczyźni, niepodlegający obowiązkowi służby wojskowej, zostali zaciągnięci, według domiesienia agencji brytyjskiej, do związku obrony przeciwlotniczej. Na wszystkich punktach węzłowych i rogach ulic usypano góry piasku i poczyniono wszelkie inne przygotowania na wypadek zrzucenia bomb zapalających.

Z doniesień agencji brytyjskiej można wnioskować, że ulicami stolicy Grecji przeciągają oddziały wojsk angielskich.

# Pochód historii nie da się powstrzymać.

Praga, 9 kwietnia. Na łamach wieczornego wydania dziennika „Ceske Slovo” znany czeski publicysta dr. E. Vajtauer pisze w związku z obecną sytuacją, co następuje:

„To, co Serbia przeżywa dziś z winy angielskich podpalaczy wojennych, jest początkiem tragedii, której kraj ten mógłby sobie zaoszczędzić. Pochód historii nie da się powstrzymać, a historia zmusza nieodwołalnie Europę do zjednoczenia się”. To samo zagadnienie omawia również poranne wydanie dziennika „Ceske Slovo”. „Klika serbskich generałów weszła na drogę bezgranicznej manji wielkości i ma-

rzy obecnie całkiem jawnie o nowych granicach, a naturalnie przede wszystkim o zwycięstwach. Pod tym względem jednak generałowie serbscy nie są pierwszymi. W taki sam sposób poczynali sobie także polscy generałowie. Uważamy za zupełnie zbyteczne stawianie jakichkolwiek przepowiedni, umiejscowionych czasowo lub lokalnie. Jedno jest jednak pewne: „Nadchodzi czas, w którym pakt trzech przy zastosowaniu swego położenia i środków technicznych zmierzy się z temi słabymi „narzędziami”, jakie Anglosasi zmobilizowali pospiesznie dla swoich celów w obecnej sytuacji”.

# Odezwa Chorwatów z protektoratu.

Praga, 9 kwietnia. Czeska agencja informacyjna „Centropress” otrzymała w poniedziałek następującą odezwę Chorwatów, zamieszkałych w protektoracie:

„My Chorwaci, zamieszkali w Czechach i Morawach potępiamy jaknajostrezej pucz wywołany przez serbską partię wojskową przy współdziałaniu patriarchy i godzący w dzieło pokoju, przez który Belgrad po raz drugi bierze na siebie winę wojny i rozlew krwi. My Chorwaci spodziewamy się, że po wkroczeniu wojsk niemieckich wkrótce wybije dla nas godzina oddawania upragnionego wyswobodzenie od jarzma serbskiego”.

# 133 osoby pozbawiono obywatelstwa francuskiego.

Genewa, 9 kwietnia. Z Vichy donoszą: We wtorkowym numerze francuskiego dziennika ustaw ukazała się nowa lista, zawierająca nazwiska 133 osób, które pozbawiono obywatelstwa francuskiego. Wśród tych figuruje wiele nazwisk żydowskich.

# Rozmowa Mołotowa z Matsuoką.

Moskwa, 9 kwietnia. Na temat rozmowy między japońskim ministrem spraw zagranicznych Matsuoką a szefem rządu sowieckiego i komisarzem ludowym spraw agrarnych Mołotowem, wydano następujący komunikat urzędowy:

„W dniu 7 kwietnia przewodniczący rady komisarzy ludowych i komisarz ludowy spraw zagranicznych Mołotow przyjął japońskiego ministra spraw zagranicznych Matsuokę, któremu towarzyszył ambasador japoński w Moskwie Tatekawa”.

# Depesza pożegnalna min. Matsuoki.

Berlin, 9 kwietnia. Minister spraw zagranicznych Japonii Matsuoka przesłał niemieckiemu ministrowi spraw zagranicznych v. Ribbentropowi następującą depeszę:

„Dziś rano słuchałem Pańskiego oświadczenia radiowego w sprawie sytuacji jugosłowiańskiej i greckiej i równocześnie dowiedziałem się, że armja niemiecka wystąpiła czynnie. — Przesyłam pozdrowienia Kancelarzowi Hitlerowi, Waszej Ekscelencji i rządowi niemieckiemu z ostatniego dworca kolejowego Małkini, gdzie żegnał się z Niemcami i składam Panu życzenia szczęścia i sukcesów. Yosuke Matsuoka”.

# Program nowego rządu Iraku

Bejrut, 9 kwietnia. Po objęciu władzy w Iraku Raszid Ali el Kailani wygłosił przez radio program swego rządu, który to program jest zgodny co do treści z programem, jaki zamierzał przeprowadzić dawniej w okresie sprawozdania rządów.

Program ten zawiera: 1) wstrzymanie się Iraku od udziału w wojnie, 2) poszanowanie dla międzynarodowych umów, 3) nawiązanie bliższych stosunków z sąsiadującymi z Irakiem państwami arabskimi i niearabskimi.

Z odezwy ponadto wynikało, że zbiegły regent Abdul Ilah popełnił w czasie swej regencji szereg błędów, które mogły narazić kraj na poważne niebezpieczeństwo.

W tym mniej więcej sensie zwrócił się również do narodu w Iraku z odezwą szef sztabu generalnego w Iraku.

# Przemówienie premiera Konoye do gubernatorów.

Tokio, 9 kwietnia. We wtorek rano premier książę Konoye wygłosił przemówienie na temat politycznej sytuacji zagranicznej i wewnętrznej wobec gubernatorów Japonii, odbywających obecnie w Tokio kilkunastodniową konferencję.

Nie potrzebuję — oświadczył premier na wstępie — podkreślać specjalnie wobec tego zgromadzenia, że polityka Japonii jest zdecydowanie nastawiona na pakt trzech. Państwo japońskie pragnie coraz bardziej zacieśniać swoje stosunki z zaprzyjaźnionymi mocarstwami osi, celem przywrócenia w ten sposób możliwie jak najszybciej pokoju światowemu.

W dziedzinie polityki wewnętrznej najpilniejszym zadaniem jest w dalszym ciągu „untowna reforma całej struktury narodowej”. Gdyby ktoś usiłował stworzyć dobrze zorganizowaną i skutecznie działającą obronę narodową i mobilizację kraju jedynie środkami administracyjnymi bez zasadniczych zmian całej struktury narodowej, ten mógłby doprowadzić do fiaska całej akcji.

Bezpośrednio po konferencji wszyscy gubernatorowie zostali przyjęci pojedynczo na audiencji przez cesarza Japonii.

# Otwarcie instytutu ibero-amerykańskiego w Tokio.

Tokio, 9 kwietnia. W poniedziałek odbył się w Tokio akt otwarcia instytutu ibero-amerykańskiego. W uroczystości tej wzięli udział liczni przedstawiciele urzędu spraw zagranicznych, ministerstwa spraw zamorskich, komunikacji, wojny i marynarki wojennej, jak również urzędu planowania.

Jak słysząc, instytut odbywać będzie miesięczne zebrania celem wymiany informacji między zainteresowanymi placówkami rządowymi, oraz celem wypracowywania planów, mających za zadanie popieranie handlu z krajami ibero-amerykańskimi, oraz regulowanie spraw emigracyjnych z temi krajami.

# Przyznanie „Daily Herald”.

(=) Sztokholm, 9 kwietnia. Analizując sytuację na Bałkanach, londyński „Daily Herald” pisze:

„Biorąc pod uwagę pewne okoliczności zasadniczego znaczenia, nasza pozycja wyjściowa do kampanji bałkańskiej w roku 1941 jest korzystniejsza niż w kampanji skandynawskiej z roku 1940. Historia będzie nieustannie zadawała pytanie, dlaczego wówczas nasi czlowicy politycy i stratedzy dali się zaskoczyć. Tym razem nie mamy do czynienia z zaskoczeniem. Już oddawna siły brytyjskie i greckie walczyły wspólnie w powietrzu i na morzu, a brytyjczy i greccy dowódcy wojskowi układali wspólnie swoje plany”.

Ter wyjątek z niezaprzeczalnie angielskiego dziennika stanowi dalszy, niedwuznaczny dowód, iż Anglia poczyniła planowe przygotowania wojskowe na terenie Bałkanów.



Feljeton krakowski.

OGONEK

Ogonek, czyli tasiemiec, inaczej: uszerogowana ciżba ludzka, nie jest tworem wojennym (nowotworem), lecz potworem wyległym już w pokojowych przedsiomkach kolejowych, pocztowych, teatralnych i kinowych. Obecnie bywa często sztucznie hodowany i stosowany przez kupców, którzy gryzą nim oczy, demonstrując przed konkurencją, że mają coś do sprzedania. Najczęściej jednak starza go sama P. I. Klientela, bowiem praktyka wykazała, że ogonek jest świetnym miejscem spotkań „towaryszyskień”, pozatem ogonek wychowuje, kształci, uświadamia, krótko mówiąc, spełnia rolę uniwersytetu ludowego na świeżem powietrzu i... (co jest najważniejsze), zabija najgroźniejszą zmore, mianowicie: czas.

— „Kto nie wierzy, niech zmierzy”, — stajemy zatem w ogonku „i dobra!”

— Ohoho! Ale fajny ogon! Co tu dajom?

— Minszo na czerwone. Stańse pani!

— A wi pani, stane se. Prowde mówione, mom obłód na dziś i na jutro, ale se stane, kiedy i pani stoi. Kupu czasu pani nie widziałam, gdzie sie pani podziwała?

— A tak sie czlowieku tulo po tyk ogonak. Wczoraj stałam moja pani, cały dzień na Pawi za wenglem.

— Dostała pani?

— Nie, wcale nie dawali. Ale stałyśmy, bo to wiadomo...

— A jo znou na Długi byłam, bo mówiłi, że mo przynieć masło. Wystałyśmy sie prawie cały dzień. A com sie natarosiła. Bo to wcionz rozpędzajom, a rozeńsie sie, a rozeńsie, a drugie sie pehajom! A jak tu iść, kiedy mi somsiadka godała, że mo być masło. I nie dałyśmy sie, moja pani...

— Dwojkami stawać nie po trzy...

— Tak, tak, dwojeczki, pareczki, moje państwo, Chłopoczek, dziewczynka i w kupie sie trzymać, żeby ciepło było...

— Dzisi! Staremu dziewczynki sie zachciwo!

— Nie tupaj pani w kałuże, bo mi ostatnie pantalonki zachłapiesz i jak sie wygalantuje na sad ostateczny?!

— Nie weźmie pana „Aeternitas”.

— A jakże! Karawaniarze bedom mna poniwirać.

— I nie dałyśmy sie, moja pani, wystałam do pionty i masła nie było. Zmarzłam pierońsko, a jak przyszłam do chałpy, to jeszcze stary na mnie wsiod z pyskiem, a to: gdzie siedziała, że po bojkach łaże i takie inne kawolki. Taki chłop, moja pani, to myśi, że człowieki wszystko do rąk leci, jak on te pare centów do domu przytaska. Jakos tego ogona nie nie ubywoi...

— A bo jeszcze zamknienie.

— Dopirosz pani na ogon wlaźła, a już pani ze świrwem do domu chcez migać? Dobra sobie...

— Halo! Paniusiu, tylko nie fastrygować sie!

— Ależ kawalerze, chciałam się tylko spytać, na co państwo czekacie!

— Tu nima żodynk państwa, ino same porzondne pozbirane ludzie...

— Znymy takik, co sie pytajom. Pyto cie i pyto, a przyłipio sie do ogona i ani sie obejrzysz, jak sie przyfastryguje i przed tobom do sklepu wjedzie.

— A, to ta lepsza skwera! Te z piórkami na głowach...

— I com keiała rzec... aha! Manka teraz zacena robić w „cygarfabryce”, to mi bedzie lży...

— E, co ona tam zarobi, moja pani...

— Co zarobi, to zarobi. A jak bedzie miała rozum, to se bedzie umiała pomóc...

— Nie do rady! Tak podobno rewidujom, zaglondajom...

— No, przecie wszendzie ji nie zajrzom!

— Ale?! Co pani gitarę zawracosz! Mój

kolega, to pehol w siebie tytoń jak we faje, a i to go nakryli...

— Nie wtroncoj sie, chłopok, w cudze interesy! Com keiała rzec... Aha! A Fredek idzie od kwietnia do Baudigsa...

— Do Baudigsa, chciała pani powiedzieć.

— Baudingst sie mówi!

— Bedziesz ty cicho, smrodzie jeden!

— No, tyllko nie smrodzie! Bo paniom z tom Mańkom zasypie!

— To sie nie wtroncoj do starszyk. No to Fredek idzie do Bau...tego, czy jak tam i nareście bedzie spokój w domu.

— Patrz pani, jakom se ta dziedowa, tam przed nami, chustke galantom kupila!

— Ta z tom czornom w kropki?

— Ehe! Ale czekojno pani... Cosik sie te kropki ruszajom...

— Może wszy?

— A imo to jak owies!

— Hehe! To pani dopiro teraz widzi! Ja sie tu z kolegem przed godzinom założyłem, że ta mała przegoni tom dużom. I już jom dochodzi. Patrzaj pani, jak finiszuje!

— Yh! Brrr! Wi pani, już pochła, czeli pluskwa, to także zwyczajne domowe owady. Ale wszy to sie brzydze...

— I to taka baba do ogona sie wlepi i zaraze sieje!

— Tyfus!...

— Gupi! Tyfus je od zimików!

— I zacharyny!

— Ehe!

— A ten ogon nie sie nie ruszo...

— Wbij mu pani śpiłke w koniec, to sie ruszy.

— A wi pani, nogi mi zmarzły i z rymny na mmie kapie.

— To pehnijmy sie naprzód.

— Kiedy sie nie. Wi pani, póde zoboczyć, czemu to sie nie nie posuwo... Co, jeszcze zamkniete?!

— A chto pani powiedziol, że bedzie o-twarze. Przecie napisane jak byk, że minsa nima!

— No, to czemu pani pod samym sklepem stoisz, choć widzisz co jest napisane.

— Skond jo tam za rogiem moge wiedzieć, co tu napisane?

— Nie czep sie pani! Pod swoim domem stoje! Spotkałyśmy sie tu we trzy na pogadanki, a ogon sie do nos przyczepił. Co mnie to obchodzi...

— No, widzicie ludzie, toć my tu darmo stoimy. Pani, pani kochana... a chodźże pani stond... Alé bedzie znou stary klon, jak lichoo... I nie czlowiek nie wystojal...

— Ale czekajno pani! Przy kolonialce robi sie ogon! Staniemy sobie...

— Pani kochana! Jo musze iść dać obiód moji rabiacie. Ale stań pani i trzymoj dla mmie miejsce. Za godzinkę jestem nazod, to se jeszcze pogodomy...

Wiktor Manuss.

Poświęcenie nowego kościoła w Grochowie.

Warszawa, 9 kwietnia. W obecności około 10.000 osób odbyła się na Grochowie uroczystość poświęcenia nowego kościoła-pomnika, pod wezwaniem Najczystszego Serca Marii.

Aktu poświęcenia dokonał ks. Zygmunt Choromański w imieniu Jego Eminencji arcybiskupa ks. Stanisława Galla. Nowo oddany do użytku kościół uważać należy obecnie za największy i najpiękniejszy z kościołów wzniesionych w ostatnich latach. Zbudowany został w stylu neogotyckim, do budowy jego został użyty żelbeton jako materiał konstrukcyjny. Budowę kościoła-pomnika rozpoczęto w r. 1934, kiedy okazało się, że znajdujący się tamże drewniany kościółek parafialny nie może

już pomieścić wszystkich wiernych. Fundusze, przy pomocy których został wzniesiony ten przybytek, składały się przeważnie z ofiar niezamożnych parafian Grochowa, z osóbr rzemieślników, robotników a nawet bezrobotnych. Na ogólną do chwili obecnej sumę 550.000 zł. ludzie ci dali 70 proc., nie licząc oczywiście ofiar w robociznie.

Wspomnieć należy o głębokiej wierze o-kolecznej ludności w szczególną opiekę Najsw. Marii Panny, jaką rozłącza nad tym kościołem. Za widoczny znak opieki Serca Marii uważa się cudowne wprost ocalenie budowli podczas działań wojennych, pomimo, że uderzyło w nią aż 16 pocisków.

Zaginął 14-letni chłopiec.

Kraków, 9 kwietnia. Jak nam doniesiono, w dniu 20 marca zaginął 14-letni chłopiec Władysław Seroczyński, który wyszedł do szkoły o godz. 12 i już nie powrócił.

Rysopis zaginionego: wzrost wysoki, szczupły, twarz pociągła, oczy niebieskie, duże, włosy ciemno-blond, ubrany w granatowe ubranie, spodnie długie, jesionka granatowa, czapka granatowa, narciarska, buciorki czarne. Ktokolwiekby wiedział o miejscu i losie zaginionego, proszony jest o zawiadomienie pod adresem: Pa „Bacutil”, Warszawa, Bartoszewicza 7, telefon 572-80.

Dzielnica żydowska w Kielcach.

Kielce, 9 kwietnia. Po Radomiu, także i Kielce stworzyły dzielnice mieszkaniowa dla żydów. W ubiegłą niedzielę akcja przesiedleńcza w dzielnicy żydowskiej, która znajduje się w północnej i północno-wschodniej stronie miasta zostanie zakończona. Akcja przesiedleńcza oprócz mieszkań objęła także sklepy, warsztaty, pozostające w rękach żydowskich, a nie dotyczyła przedsiębiorstw, znajdujących się pod zarządem powierniczym. Wszyscy aryjscy

mieszkańcy zamkniętej żydowskiej dzielnicy muszą natychmiast w miarę możliwości opuścić mieszkanie.

Żydzi, zamieszkujący dzielnicę żydowską, w celu udania się do pracy i interesów mogą ją wówczas opuścić, gdy będą posiadać specjalne zezwolenie i dowód osobisty z fotografią. Aryjczykom wstęp do dzielnicy żydowskiej jest zabroniony. Chodzenie po ulicach Radomskiej, Piotrkowskiej i Bodzentyńskiej żydom jest zabronione.

Specjalne dorożki dla żydów w Lublinie.

Lublin, 9 kwietnia. Mocą wydanego przez Izbę Rzemieślniczą rozporządzenia, żydzi mogą się posługiwać dorożkami specjalnie wyznaczonymi dla nich.

Zarządzenie to ma na celu zapobieżenie szerzeniu się chorób zaraźliwych, jak tyfus i dur brzuszny, które choroby mają wyłącznie swe siedlisko wśród żydów.

Kronika żałobna.

(Jer) Kraków, 9 kwietnia. W ostatnich dniach zmarli w Krakowie: dr. Wróblewski Jan, lat 39; dr. Franciszek Ochendusko, emerytowany sędzia i adwokat, lat 81;

*Radzkie włosy?*  
jak również roadwojone końce włosów i łupież — to często rezultat mycia głowy nieodpowiedzialnymi środkami. Przeciwdziałanie jest łatwe: pielęgnujcie swoje włosy tak, aby nie pozostawały w nich ani alkalia, ani mydło, a więc środkiem, którym jest

**SZAMPON**  
**„CZARNA GŁÓWKA”**

Stanisława Henryka Delakta, absolwentka Gimnazjum Państwowego w Krakowie, lat 26; Henryk Klein, technik dentystyczny, lat 49; Ludwik Kasprówic, portjacz Teatru Państwowego w Krakowie, lat 49; Marja Pawińska, wdowa, lat 92; Stanisław Sander-Jaźwiecki, urzędnik prywatny, lat 45; Honorata z Zeleskich Michaliukowa-Isakowa, wdowa, lat 86; Józef Koudelka, rekwizjownik, b. kierownik firmy Bracia Bilewscy, lat 77; z Lehbasów Karolina Baran, wdowa po funkcjonariuszu P. K. P., lat 62; Jakób Baniak, emeryt Z. U. S., lat 79; Jan Luboch, b. urzędnik państwowy, lat 21; Stanisław Sagal, b. kierownik szkoły, lat 64; Olimpia z Demczyków Sosenkowa, żona emerytowanego urzędnika P. K. P., lat 76; Fuchalska Zofia, lat 16; Guzik Anna, lat 29; Czyż Juljan, lat 19; Pankowska Rozalja, 1 rok; Wierzbicki Stefan, lat 32; Bajor Stanisław, lat 37; Krupa Anna, lat 43; Biesiada Helena, Pławilski Edmund, 1 rok; Zak Jan, lat 63; Siłakowska Franciszka, lat 44; Kożuchówna Bożena, 16 miesięcy.

(Jo) ADRESY APTEK dyżurujących dzisiejszej nocy w Krakowie: Krowoderska 74, tel. 149-56; Adolf Hitler Platz 22, tel. 137-04; Gertrudy 1, tel. 136-90; Długa 4, tel. 102-94; Krakowska 9, tel. 102-51; Kazimierza Wielkiego 78, tel. 154-55; Szczepańska 1, tel. 104-02; Senatorska 5, tel. 135-78; Lubiec 7, tel. 121-82; Brodzińskiego 1, tel. 221-80.

W kilku wierszach.

Dziennik „Aftonbladet” przynosi depezę swojego korespondenta nowojorskiego, iż ciężko uszkodzony angielski statek linjowy klasy „Queen-Elizabeth” przybył w niedzielę do Nowego Jorku i zarzucił kotwicę koło wyspy Stanów. Wszystkie mapisy oznaczające nazwę okrętu, zostały zamalowane.

W czasie próby uniknięcia zderzenia z jadącym nieprzepisowo motorcyklem, autobus wypełniony do ostatniego miejsca, spadł z nasypu wysokości 3 m. na szosie w kierunku Rabat. 30 pasażerów odniosło ciężkie rany. Stan kierowcy i kilku żołnierzy jest beznadziejny.

Jugosłowiański poseł przy Kwirynale, Christie, opuszcza Rzym we czwartek. Dokładna godzina odjazdu i szczegóły podróży posła nie zostały zakomunikowane.

Członkowie obrony przeciwpowietrznej miasta Ramsgate na wschodnim wybrzeżu Anglii mieli sposobność obchodzenia ostatniego rzadkiego jubileuszu, mianowicie w chwili, kiedy musieli wystąpić do akcji z okazji 850-go alarmu powietrznego.

Generalny rezydent w Maroku, generał Nagues, został zaproszony w poniedziałek przez marszałka Pétain na śniadanie. Po południu gen. Nagues odbył naradę z ministrem gospodarki Bouthillierem.

Co grają w kinach?

**Kinoteatr „WANDA”**  
Kraków, ul. św. Gertrudy 5

Wyświetla od piątku dnia 4 kwietnia do czwartku 10 kwietnia br. film p. t.:  
**Ta, której pragnął**

W rolach głównych:  
Lena MARENBACH  
Hans SÖHNKER.

**Na czas postu**  
PODAJE ROZSADNA PANI DOMU  
BARSZCZ STAROPÓLSKI I ZUREK

**Ape**

**SZNUROWADŁA**  
Sprzedaż hurtowa 1951k  
t-ma ST. NATORFF — Warszawa  
ulica św. Krzyska 23, — pokój 15, II piętro.

**Już nadeszły**  
modele wiosenne  
MAGAZYN KONFEKЦИИ DAMSKIEJ

**Leon Braciejowski**  
KRAKÓW, FLORJAŃSKA 28  
L. B.  
Zarząd powierniczy.

**Różne**  
ARTYSTYCZNA TKALNIA  
naprawia bez śladu, czysci chemi. cznie farbując, przerabia wszelką garderobę. — Kraków, Grodzka 6, telef. 180-58. 2232k

**TONGA**  
herbata sporządzona jest z owoców i jarzyn 2417k

**PO ŚLUBIE!**  
zapraszamy do „Foto-January” — Starowiślna 21. 2387k

**WRÓZBITA**  
Siddharta, poradzi sumienne, — chiromancja, ta. biał tarokiem specjalnym. Grodzka 2, front, II. p. — m. 4. 14457

**MIASTO**  
Kraków do wielkiego poziomu europejskiego — podniosła tylko fotografia Braej Karas, Kraków, Szewska 12. 14484

**FOTOGRAF**  
Michnowski, Długa 17. 13658

**PODATKOWE**  
sprawy, podania, prośby załatwia: **FLORJAŃSKA 55. 2389k**

**PREZERWATY-WY**  
smoczek, alkoohol, przerwany, termometry. Prowincja, wysyłki. Jan Lipa, Warszawa, Marszałkowska 102, pokój 84. 2406k

**TONGA**  
herbata wszędzie do nabycia. 2416k

**FOTOGRAFJE**  
dobre wykonuje: Nowowiejska 8. 13819

**PLANY SZYBKO PUNKTUALNIE**  
kopiuje elektrycznie: Starowiślna 12. 13924

**FOTOGRAFIA**  
Braci Karas — to moc. Bracia Karas — to potega. Kraków, Szewska 12. 14485

**PLUSKWIY.**  
wszelkie robactwo, zarodki tepla gazami — skutek gwarantowany — Zakład Higjeny, Szewska 24. 14106

**MASZYNY**  
do pisania, rachowania naprawia pracownia mechaniczna Władysława Zygmunta, — Kraków, Gołębia 10. 14605

**PODANIA.**  
prośby, wszelkie tłumaczenia na niemiecki załatwia: **FLORJAŃSKA 55. 2388k**

**Salata na Wielkanoc**  
Zamówienia przyjmuje się już teraz. 14761

**OGRODNICTWO GLINKA.**  
Kraków, Prądnik Czerwony. Telefon 17033.

**OZYWIAJA PRZYJME**  
zmarłych na fo. do spółki koncepcyjnej: Bracia Karas, Kraków, Szewska 12. 14483/12. 14521

**HYGIENOL dla dzieci**

**JÓZEF CEPURA**  
Kraków, Plac Szczepański 9  
14816 obecnie pod Zarządem Powierniczym ponownie otwarty



